

8. december 2020
Sagsnr.: 18/01328 (32135)
THEL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om rådighed over arealet i sag om Enkeltbetaling 2013 i Haderslev Kommune

MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET
Toldboden 2
8800 Viborg

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 29 af 18. januar 2012 om direkte støtte til landbrugere efter enkeltbetalingsordningen, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 28. af 18. januar 2012 om elektronisk Fællesskema og markkort, jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteloven.¹

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 14. marts 2016 om manglende rådighed over arealer i forbindelse med ansøgning om enkeltbetaling 2013 på A 1 , 6100 Haderslev.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Bekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 af lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. april 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbrugere.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har anført en række betragtninger om kontrakten med betalingsrettigheder mellem militæret og klager, og om klagers opfattelse af aftalen med forsvaret vedrørende forpagtningen af arealerne. Klager er af den opfattelse, at forpagtningsaftalen er forlænget mundtligt, og at forsvaret ikke har styr på deres bortforpagtninger. Klager har videre anført forhold vedrørende pasning af forsvarets arealer i 2012 til 2014.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 18. april 2013 ansøgt om enkeltbetaling 2013 til 21,50 ha og senere, den 31. maj 2013 indsendt korrigeret ansøgning, med udvidelse af arealet til 127,82 ha. I ansøgningen har klager, foruden en række andre marker, søgt om enkeltbetaling for forsvarets marker (markerne 71-93) med 111,93 ha.

Landbrugsstyrelsen har den 9. september 2015 fra Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse modtaget orientering om formodet uretmæssigt brug af betalingsrettigheder og af forsvaret ejede arealer. Ejendomsstyrelsen har oplyst, at sagen har oprindelse i april 2012, hvor forsvaret rettede henvendelse til klager i forbindelse med ophør af en forpagtningskontrakt, som kontraktligt betød tilbagelevering af de i 2005 tildelte betalingsrettigheder på arealet. Efter henvendelse fra klager har Ejendomsstyrelsen lavet en ekstraordinær forlængelse af aftalen for år 2012. Ejendomsstyrelsen har oplyst, at klager den 21. maj 2013 har modtaget et afslag på klagers uopfordrede tilbud af 16. maj 2013 om forpagtning i 2013, med den begrundelse, at plejen og ansvaret for arealerne skulle overgå til F 1

. Forsvaret har videre oplyst, at forsvaret ikke har kendskab til en mundtlig aftale om forlængelse af forpagtningen for 2013.

Den 15. december 2015 har Landbrugsstyrelsen anmodet klager om at dokumentere sin rådighed over markerne 71-93 for 2013. Styrelsen har oplyst, at dokumentationen kan bestå af en forpagtningskontrakt eller for en mundtlig forpagtningskontrakt f.eks. en faktura eller en bankudskrift som dokumentation for forpagtningen.

Klager har den 11. januar 2016 og 1. februar 2016 besvaret Landbrugsstyrelsens høring og oplyst, at klager har fremsendt et forslag til leje af arealerne den 28. maj 2013. Ifølge klager har en medarbejder hos forsvaret telefonisk forsikret, at lejen kan lade sig gøre. Klager har endvidere anført oplysninger om det efterfølgende forløb og vedlagt bilag med korrespondance med forsvaret, herunder allonge til forpagtningskontrakten. Det

fremgår af allongen, at forpagtningen er forlænget ekstraordinært til og med 31. december 2012, hvorefter den ophører uden yderligere varsel.

Ved afgørelse af 14. marts 2016 har Landbrugsstyrelsen vurderet, at klager ikke rådede over forsvarets arealer på datoen for ansøgningsfristen den 25. april 2013. På den baggrund vil styrelsen efterfølgende genoptage klagers ansøgning om enkeltbetaling for 2013 og træffe ny afgørelse, herunder tage stilling til tilbagebetaling af uberettiget udbetalt støtte for 111,93 ha og eventuel sanktion.

Landbrugsstyrelsen har vurderet, at klager ikke har dokumenteret sin rådighed ved ansøgningsfristens udløb over arealerne (mark 71-93), hvortil klager for ansøgningsår 2013 har fået udbetalt enkeltbetaling til 111,93 ha. Ved vurderingen har styrelsen lagt vægt på, at der alene er dokumentation for, at der var indgået en skriftlig forpagtningsaftale mellem klager og forsvaret for arealerne til og med den 31. marts 2013. Endvidere har styrelsen lagt vægt på, at ejer af arealerne bestrider, at forpagtningen er forlænget mundtligt. Forsvaret har endvidere henvist til forpagtningsaftalens pkt. 2.1, hvoraf fremgår, at forpagtningen ekstraordinært er forlænget for 2012, og at dette ikke ændrede på bortforpagters planer om at sende forpagtningen i udbud i 2013 på ændrede vilkår.

Ifølge Landbrugsstyrelsen er det en forudsætning for ansøgning om enkeltbetaling, at ansøger havde rådighed over arealerne på ansøgningsfristen den 25. april 2013. Styrelsen har henvist til § 4 i bekendtgørelse nr. 29 af 18. januar 2012 om direkte støtte til landbrugere efter enkeltbetalingsordningen, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 28 af 18. januar 2012 om elektronisk Fællesskema og markkort. Styrelsen har endvidere henvist til afsnittet ”Hvilken dato er rådighedsdatoen” i vejledning om Enkeltbetaling 2013, side 18, hvor det fremgår, at ansøger har det fulde ansvar for, at støttebetingelserne er overholdt hele kalenderåret, samt at ansøger bør sikre sig en skriftlig aftale, der giver rådighed over forpagtede arealer på datoen for ansøgningsfristen.

Landbrugsstyrelsen har endvidere anført, at styrelsen alene har kompetence til at tage stilling vedrørende retmæssig udbetaling af enkeltbetaling. Styrelsen har anset andre eventuelle tvister som værende af privatretlig karakter (aftaleretlige spørgsmål), hvorfor styrelsen har fundet, at disse spørgsmål i stede skal afklares hos domstolene.

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Den 9. maj 2016 har Landbrugsstyrelsen oversendt sagen til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Landbrugsstyrelsen har anført, at kravene fra Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse til klager ikke har indflydelse på tilbagebetalingskravet, som

stammer fra uretmæssigt modtaget enkeltbetaling. Styrelsen har videre anført, at Ejendomsstyrelsens krav må anses for en sag mellem klager og Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse.

Efter Landbrugsstyrelsens opfattelse er det væsentlige i forhold til at modtage enkeltbetaling, hvorvidt der i 2013 har været en forpagtningsaftale eller ej. Styrelsen har anført, at klager ikke har kunnet dokumentere, at der forelå en aftale, og Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelsen bestrider, at der var en aftale i 2013.

Landbrugsstyrelsen har henvist til ”Vejledning om Enkeltbetaling 2013, s. 18, hvor følgende fremgår:

”Hvis du i en kontrolsituation ikke kan dokumentere, at du rådede over arealerne den 25. april 2013, betragtes det som en arealafvigelse. Dette medfører bortfald af støtte for arealet samt evt. yderligere nedsættelse af støtten. Dokumentation kan fx være en forpagtningsaftale, eller hvis denne er mundtlig, bankudskrift for betaling af forpagtningsafgift.”

Ifølge Landbrugsstyrelsen har klager ikke kunnet fremvise en forpagtningsaftale, der var gældende efter 31. marts 2013, og han har endvidere ikke kunnet dokumentere, at der er betalt forpagtningsafgift.

Landbrugsstyrelsen har yderligere anført, at styrelsen ikke har kompetence til at tage stilling til aftalen med Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse omkring betalingsrettigheder, idet det er et aftaleretligt spørgsmål, og derfor er af privatretlig karakter. Efter styrelsens opfattelse, har styrelsen alene kompetence til at tage stilling til retmæssig udbetaling af Enkeltbetaling, hvorfor styrelsen ikke kan tage stilling til eller kommentere på andre forhold end spørgsmålet om retmæssig udbetaling af Enkeltbetaling i 2013.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle forholdet vedrørende klagers rådighed over Forsvarsministeriets arealer (markerne 71-93) den 25. april 2013.

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Landbrugsstyrelsens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 29, af 18. januar 2012 om direkte støtte til landbrugere efter enkeltbetalingsordningen, at arealer, der

indgår i en ansøgning om enkeltbetaling, skal være til rådighed for ansøgeren på den i bekendtgørelse om elektronisk Fællesskema og markkort anførte ansøgningsfrist.

Det følger af § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 28. af 18. januar 2012 om elektronisk Fællesskema og markkort, som ændret med bekendtgørelse nr. 389, af 19. april 2013 om ændring af bekendtgørelse om elektronisk Fællesskema og markkort, at Fællesskemaer, der indgives i 2013, skal være Landbrugsstyrelsen i hænde senest den 25. april 2013.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke havde rådighed over Forsvarsministeriets arealer (markerne 71-93) den 25. april 2013.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på allonge til forpagtningskontrakt, som klager har underskrevet den 25. juni 2012. Nævnet henviser til punkt 2.1., hvorefter forpagtningen ekstraordinært blev forlænget i perioden fra 1. april 2012 til og med 31. december 2012, hvorefter den ophørte uden yderligere varsel.

De forhold, som klager har anført vedrørende korrespondancen med ejer af arealerne om forpagtningsaftalen og eventuel mundtlig aftale om forlængelse i 2013, kan ikke føre til et andet resultat. Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at klager først den 16. maj 2013 har sendt et tilbud om forpagtning i 2013. Dette, bemærker nævnet, er efter den i bekendtgørelse om elektronisk Fællesskema og markkort anførte ansøgningsfrist (den 25. april 2013), jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 28 af 18. januar 2012. Endvidere har nævnet lagt vægt på, at Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse den 21. maj 2013 har meddelt klager afslag på forpagtningstilbuddet, og at Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse ikke har kendskab til en mundtlig aftale om forlængelse af forpagtningen for 2013.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 14. marts 2016 om manglende rådighed over arealer i forbindelse med ansøgning om enkeltbetaling 2013 på A 1 , 6100 Haderslev.